

شهری های المان - The Public Sculptures

Public sculptures or public art are figures in which the intrinsic features of volume and geometric shapes are used. These types of structures are based on the concepts, traditions, cultures, identity and history of the city. Public sculptures in modern cities are inseparable parts of their visual features which manifest the transition in various historical periods.

المان یا نماد شهری پیکره ای است که در آن از ویژگی های درونی حجم و اشکال هندسی استفاده می شود. این نوع بناها برپایه مفاهیم، سنت، فرهنگ، هویت و تاریخ شهر استوار شده است. المان در شهرهای امروزی جزو جدایی ناپذیر و از مشخصه های اصلی بصری شهر است و جلوه ای است از گذار در دوره های مختلف تاریخی

These days, sculptures, within the cities of Iran, function as museums, monuments, and so on. Authorities now seek to develop a new essence in the sculptures and to acquire new historical identity through the use of these symbols. In recent years, the municipality has started installing sculptures in the city at the beginning of the new year. However, they remove them by the end of spring because of changing events, occasions, special days or as a result of wear and tear of sculptures.

امروزه این المان ها کارکردی برای شهرها همانند موزه ها ، بناها و ... پیدا کرده اند. مسئولان تصمیم می گیرند تا از این المان ها هستی جدیدی کسب کنند و یا هویت تاریخی را استمرار بخشند. در سالهای اخیر شهرداری در آغاز سال جدید اقدام به نصب المانها در سطح شهر می کند و در اواخر بهار به دلایل تغییر رویدادها، مناسبت های مختلف، روزهای خاص و یا به دلیل فرسوده شدن المانها آنها را جابجا می کند. در اکثر این المان ها از متریالی با کیفیت پایین استفاده می شود چرا که اساسا این گونه المانها طول عمر کوتاهی دارند و در چرخه تولید و بازتولید مداوم وسیری ناپذیر اقتصادی قرار می گیرند. اکثر المان های ساخته شده توسط شهرداری حالتی نوستالژیک دارند و از این میان شهروند-انسان را با تاریخی فانتزی و اساسا غیر واقعی پیوند می دهند. این گونه المان های نوستالژیک حالتی تخدیر گونه دارند و نمایانگر گذشته ای اساسا غیر واقعی می باشند که تصور می شود از دست رفته است.

Due to the variety of events during a year and short-term use of public sculptures, Low-quality materials are used in their structure. There is a paradox between the sculptures made by municipality and their use; the sculptures are nostalgic and at the same time they connect people with a fantasied and unrealistic history. Such nostalgic sculptures degenerate and represent a substantially unrealistic past that is thought to be lost. The sculptures are fundamentally fictitious and imaginary and do not establish a real and continuous relationship with the identity of the citizens, and end up in stacks piled up in dumps.

این المان ها اساسا موهوم و خیالی هستند و ارتباطی واقعی و مستمر با هویت شهروندان برقرار نمی کنند و در پایان افزونه هایی می شوند که در گوشه و کنار انبار ها خاک می خورند.

Narjes Naderinezhad was born 1992 in Mashhad, Iran. In 2017, she started this long-term project about the public sculptures of Iran. Due to that project she won the Sheed Award as the first ranked artist in 2019. As a photographer, she is interested in urban space and its relationship to culture and society.

Fotografie und Text: **Narjes Naderinezhad**

[Zurück zur Startseite](#)

Seite teilen

- [Link kopieren](#)
- [E-Mail](#)
- [PDF](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)